

Ще одним питанням є потреба повторного оприлюднення або передавання зацікавленим користувачам виправленої фінансової звітності. У цьому випадку уточнена звітність оприлюднюється в тому ж порядку, як і фінансова звітність, що уточнюється. Про це йде мова в «оновленому» Законі про бухгалтерський облік, хоча сам механізм такого «переподавання» до кінця ще не врегульований.

На основі всього вищезазначеного алгоритм виправлення помилок звітності попереднього періоду має таку послідовність:

1. Складається бухгалтерська довідка в місяці виявлення помилки, а дані з неї заносяться до реєстрів бухгалтерського обліку і Головної книги.

2. Складається нова фінансова звітність за рік, в якому було допущено помилку, причому робиться це так, ніби помилки не було. Виправлений варіант подається зацікавленим користувачам або оприлюднюється.

3. У поточній фінансовій звітності відображаються правильні показники.

4. Факт виправлення помилки необхідно зазначити в примітках до поточної фінансової звітності.

Таким чином, на достовірність та прозорість інформації, відображеної у фінансових звітах суб'єктів господарювання, впливають як відсутність або своєчасне та коректне виправлення помилок, так і врахування подій після дати балансу та змін облікових оцінок. Також на сьогодні існує значний ряд невідповідностей як вимог різних вітчизняних нормативно-правових актів стосовно цього питання, так міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності, що потребують врегулювання.

Список використаних джерел:

1. Про затвердження положення (стандарту) бухгалтерського обліку 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах» : Наказ МФУ від 28.05.99 №137 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

2. Альошкіна Н.А. Помилки в бухгалтерському обліку / Н.А. Альошкіна, С.В. Децюра // Бухгалтерський тиждень. – 2018. – Вип. 13. – С. 78-81.

3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс] : закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XIV (зі змінами та доповненнями). – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.

4. Про затвердження національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ МФУ від 28 лютого 2013 р. № 73 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.

5. Мізякіна Н. О. Виправлення помилок у фінансовій звітності підприємства відповідно до П(С)БО та МСФЗ: порівняльний аспект [Електронний ресурс] / Н. О. Мізякіна // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. - 2016. - Вип. 21(2). - С. 68-71. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_en_2016_21\(2\)__18](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_en_2016_21(2)__18).

Лугова О.І., канд. екон. наук, старший викладач,
Гусаренко В.В., здобувачвищої освіти групи

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК ПРИ НАРАХУВАННІ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Одною з основних ділянок роботи в бухгалтерії підприємства є нарахування заробітної плати та всіх інших пов'язаних з нею додаткових виплат. Органи фіскальної служби та безпосередньо працівники підприємства на користь яких справляються ці виплати пильно слідкують за правильністю нарахування заробітної плати. Бухгалтери, які займаються нарахуванням заробітної плати повинні бути вкрай уважними та пильними при нарахуванні та виплаті доходів. На жаль, при нарахуванні та виплаті заробітної плати помилки не є рідкістю, вони обумовлені великими обсягами роботи та постійними змінами законодавства в сфері працевлаштування.

Підсумування інформації про розрахунки за виплатами працівникам, ведеться на рахунку 66 «Розрахунки за виплатами працівникам» з паралельним визначенням відповідних витрат підпорядкований тій чи іншій дільниці, на яких зайнятий працівник (рахунки 15 «Капітальні інвестиції», 23 «Виробництво», 91 «Загальновиробничі витрати», 92 «Адміністративні витрати», 93 «Витрати на збут», 94 «Інші витрати операційної діяльності», 97 «Інші витрати»). Оплата працівникам перших 5-ти днів непрацевдатності, що здійснюється за рахунок коштів підприємства, відображається за дебетом рахунка 94 «Інші витрати операційної діяльності» і кредитом рахунка 66 «Розрахунки за виплатами працівникам»[1].

Основними причинами виникнення помилок при нарахуванні та виплаті заробітної плати є такі: арифметичні помилки при розрахунках; неуважність працівників; технічні помилки при перерахуванні в банки заробітної плати на рахунки працівників; методологічні помилки, тобто неправильне використання законодавства. Отже, ненавмисне спотворення даних стосовно нарахування та виплату заробітної плати працівникам в наслідок логічних, арифметичних, та інших похибок і є помилка.

Виправлення помилок, пов'язаних з нарахуванням заробітної плати, залежить від характеру помилки і виправляється шляхом донарахування або сторнування помилкових сум.

Помилки, результатом якої працівник отримав заробітну плату в більшому обсязі, можна поділити на дві основні групи: лічильні та нелічильні.

Коли надмірне нарахування та виплата заробітної плати працівникові відбулася внаслідок помилки в арифметичних розрахунках (лічильна помилка), помилки в перебоях та затримках програмного забезпечення (технічні помилки), недостовірність даних в програмному забезпеченні (механічна помилка), то виправлення таких помилок буде дуже складним процесом.

Внаслідок лічильної помилки, для повернення зайво виплачених сум, керівник повинен видати наказ або розпорядження, але при дотриманні таких умов:

- 1) з дня виплати невідної суми заробітної плати не пройшов один місяць;
- 2) працівник згоден повернути кошти і не спростовує розмір та підставу відрахування. Цей працівник повинен поставити свій підпис на самому наказі або розпорядженні, також він підкріплює свій намір повернути кошти заявою.

Пропуск зазначеного строку означає неможливість не тільки видання наказу (розпорядження) про відрахування із заробітної плати, але й стягнення суми заборгованості працівника перед підприємством взагалі, оскільки власник у цьому випадку позбавлений права звернутися з позовом до суду[2].

Помилки, які не пов'язані з обчислюваннями не вважаються лічильними. Основною причиною виникнення таких помилок є неправильне застосування чинного законодавства. У законодавстві прописано чітко визначені випадки коли є можливість вимагати повернення зайве виплачених сум. Як же повернути завданий збиток підприємству, адже статтю 1215 Цивільного Кодексу України визначено, що не підлягає поверненню безпідставно набута заробітна плата надана фізичній особі як засіб до існування, якщо їх виплата проведена фізичною або юридичною особою добровільно, за відсутності рахункової помилки з її боку і недобросовісності з боку набувача[3].

Якщо працівник не хоче повертати надмірно виплачені йому кошти, то єдиним рішенням є стягнення цих коштів з винних осіб, тобто з співробітників, які нарахували чи виплатили зайві суми заробітної плати, які винні в допущенні нелічильної помилки. Така сума не може перевищувати середньомісячний дохід працівника. Не тільки штатні працівники несуть відповідальність за допущенні помилки, а й посадова особа (наприклад, головний бухгалтер) може бути причетна до матеріальної шкоди та задіяна в відшкодуванні та погашенні завданих збитків.

Відповідно до умови трудового договору або контракту, такий дохід неможливо кваліфікувати як заробітну плату, нараховану та виплачену платнику податку, так як зайво виплачена сума має лічильний або нелічильний характер, та не має відношення до трудового договору або контракту. Відповідно до Податкового Кодексу України такий дохід відноситься до категорії «інші доходи».

Пріоритетним завданням для підприємства є правильність та достовірність відображення в обліку інформації про розрахунки з оплати праці, так як бухгалтерський облік розрахунків з оплати праці є важливою частиною діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Лист Міністерства фінансів України від 21.12.2016 р. N 31-11410-07-25/36420// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
2. Лист Мінпраці України від 23.10.2009 р. N 248/06/186-09 "Щодо порядку повернення сум, зайво виплачених унаслідок лічильної помилки"// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
3. Цивільний Кодекс України [Електронний ресурс] : Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст.356 (зі змінами та доповненнями). — Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.